

ZBIERKA **ZÁKONOV**
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1982

Vyhlásené: 16.08.1982 Časová verzia predpisu účinná od: 01.09.1982 do: 31.05.1984

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

91

VYHLÁŠKA

Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí

z 26. júla 1982,

ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Štátnej komisie pre financie, ceny a mzdy č. 96/1967 Zb. o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov

Federálne ministerstvo práce a sociálnych vecí ustanovuje podľa § 43 ods. 1 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Ústrednou radou odborov:

Čl. I

Vyhláška Štátnej komisie pre financie, ceny a mzdy č. 96/1967 Zb. o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov sa mení a dopĺňa takto:

1. § 7 ods. 1, 2 a 3 znie:

„(1) Za každý celý kalendárny deň pracovnej cesty patrí pracovníkovi stravné vo výške 32 Kčs. Stravné nepatrí, ak organizácia zabezpečí pracovníkovi na pracovnej ceste bezplatne celodennú stravu. Náklad na stravu, ktorú organizácia pracovníkovi zabezpečí bezplatne, nesmie presiahnuť sumu stravného.

(2) Pri pracovnej ceste, ktorá netrvá celý kalendárny deň, patrí pracovníkovi stravné vo výške 13 Kčs, ak pracovná cesta trvá 6 až 12 hodín, 20 Kčs, ak pracovná cesta trvá viac než 12 hodín.

(3) Za deň, keď pracovník nastúpil pracovnú cestu, ktorá spadá do dvoch alebo viacerých kalendárnych dní, a za deň, keď cestu ukončil, patrí pracovníkovi stravné podľa odseku 2. Ak bolo treba takú pracovnú cestu nastúpiť pred 6. hodinou alebo ju ukončiť po 20. hodine, patrí pracovníkovi za deň nástupu alebo skončenia cesty stravné vo výške 32 Kčs.“

2. § 13 ods. 2 znie:

„(2) Odlučné je po čas prvých troch mesiacov 37 Kčs, po troch mesiacoch 22 Kčs a po jednom roku 14 Kčs denne. Pokiaľ výdavky za ubytovanie v prvých 14 dňoch pobytu v obci nového pracoviska je viac než 5 Kčs denne, uhrádza sa pracovníkovi aj rozdiel medzi touto sumou a preukázaným výdavkom za ubytovanie.“

3. § 15 ods. 1 písm. b) znie:

„b) stravné v sume 9 Kčs, ak jeho neprítomnosť v bydlisku trvá aspoň 11 hodín.“

4. § 19 ods. 1 písm. b) a c) znie:

„b) náhradu preukázaného cestovného alebo paušálnu náhradu výdavkov za prepravu z bydliska na stavenisko a späť, ak sa pracovníci denne vracajú do bydliska; ak cesta z bydliska na stavenisko a späť trvá viac než 3 hodiny, poskytne sa pracovníkom paušálna náhrada zvýšených výdavkov za prepravu a stravovanie v sume 10 Kčs denne; ak má

pracovník nárok na voľný cestovný lístok alebo ak organizácia zabezpečuje jeho dopravu bezplatne, je paušálna náhrada 9 Kčs denne;

- c) odlučné, ak sú pracovníci ubytovaní na stavenisku a denne sa nevracajú do svojho bydliska, v sume 32 Kčs denne ženatým aj slobodným. Ustanovenie § 8 ods. 2 platí obdobne;“.

5. § 5 ods. 4 znie:

„(4) Podmienky a náhrady za používanie vlastných osobných cestných motorových vozidiel a služobných cestných motorových vozidiel zverených pracovníkom do osobnej starostlivosti pri pracovných cestách ustanovujú osobitné predpisy.“.

Čl. II

Zrušujú sa:

1. § 7 úpravy Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 12. marca 1981 č. 314-388/81-7204 o mzdovom zvýhodnení pracovníkov na spoločensky významných stavbách (reg. v čiastke 17/1981 Zb.);
2. § 9 ods. 1 vyhlášky č. 57/1979 Zb. o náhradách za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách.

Čl. III

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. septembrom 1982.

Prvý námestník:

Ing. Tomášek v. r.

